

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Íhutyakiállítás az Állatorvosi Főiskolán*

Forrás:

Az Est

Bp

(Hely)

1923. 8. 22.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Osztályozás

Tárgy

636

Hely

Idő

"1923"

Személy

Kutyakiállítás az Állatorvosi Főiskolán

Betyár, őstípusú komondor — Billy, a róka réme

— *Az Est tudósítójától* —

Hangos kiállítás zajlott le az *Állatorvosi Főiskola* kertjében, a kettős ünnepen. Már kora reggel vidám, izgatott kutyaugatásra nyiták ki a környék ablakai, az ottlakók nem tudták mire vélni a kutyák népgyűlését. Az *Országos Magyar Fox-Terrier és Tackótenyésztők Egyesülete* tartotta jubiláris ebkiállítását, műkotorékversennyel és csendőrkutya bemutatóval. A kiállítás tárgyai között az apró foxik a leghangosabbak. Olyan éktelel lármát csapnak a részükre fenntartott helyiségben, mintha zsúrt rendeznének a rég nem látott ismerősök, s most mindannyian mondják el véleményüket a drágaságról és a szomszédokról. Mérges kis fenévadak és igazán felesleges volna kiírni, hogy tilos a kiállított tárgyakhoz nyulni, a meghökkenő látogató ugyanis szabályos simmilépésekben kanyarog a pörázra kötött csaholók között. Pulik, pumik, farkaskutyák, tacsók, juhászkutyák és komondorok pályáznak még a versenydíjakra.

Az egyik vizsla után a gazdája mindenütt cipelgeti az addig nyert kitüntetések. A kutya láthatólag olyan

büszke erre, mint valami exotikus diplomata. A verseny dédelgetett kedvence egy pompás fehér komondor. Az anyakönyvi kivonata szerint *Betyárnak* hívják, az apja *Gyilkos*, az anyja *Betyár*. Dr. *Rajtsits* tanár úr lelkesen magyarázta, hogy *Betyár* őstípusú komondor. Kérésünkre *Betyárt* ki is vezetik a szabadba s rajzolónk lerajzolja. Az ősidőben igen barátságatlanok lehettek a komondorok.

Betyár őstípusú komondor, az első-díj nyertese

Sokkal barátságosabb a kiállítás második szemefénye az apró *Bodri*, *Szemere Henriette* kiskutyája. Ez szívesebben fogadja rajzolónkat, s végül vidám csaholással búcsúzik el tőlünk. *Bodri* két első díjat is nyert a versenyen. Az őstípusú *Betyár* is megnyerte az első díjat.

Bodri, Szemere Henriette kutyája, 2 első-díj nyertese

Vasárnap délután kezdődött a műkotorékverseny, amelyet végignézett *József királyi herceg* a családjával. Hosszú, félkör alakú s félig a földre ásott fedett faládjába teszik be a rókát, a másik nyíláson pedig a kutyákat uszítják reá. A párviadal első hőse egy *Pletyka* nevű kis tacsó. *Pletyka* be-néz a rókalyukba, csahol egyet-kettőt, de miután látja, hogy idekint barátságosabb, mint aki dolgát jól végezte, otthagyja a verseny színterét. Egy másik kis borzas kutya valóságos focgocskát játszik a rókával, mert ha a róka közeledik feléje, eszeveszetten iramodik messzire, s végül biztos távolból haragszik csak a párba-j győztes hőseré, a rókára.

A műkotorék-verseny és a bíróság

Végre megérkezik a rókák és borzok réme, aki a kutyák eddig gyászos szereplését van hivatva kiküszöbölni: *Billy von der Hölle*. *Billy* vakkant egyet s máris berohan a róka után. Bent pár pillanatig ádáz küzdelem dübörgését halljuk, azután kinyitják a láda tetejét. Úgy mint a mesében, róka fogja kutyát, kutya fogja rókát, a versenybíró csak az előre elkészített víz nyakonöntése és hosszas ráncigálás után tudja a küzdőfeleket szétválasztani.

Gátat ugrik a rendőrkutya

A műkotorékverseny után a csendőrség farkaskutyái tartanak díszbemutatót. Katonás rendben vonul fel 25–30 farkaskutya, nevelői körbeállnak, a kör közepén egy csendőrszázados adja ki a vezényszavakat: *Állj! Ül! Ugass! stb.* A kutyák példás figyelemmel engedelmeskednek. Egy csendőr biciklijére ül, a kutyája hűségesen a nyakába kuporodik. Eldugnak egy

sapkát a kert legtávolabbik és legrejtettebb részére: *Pajtás*, az egyik *csendőr-kutya* pár perc alatt megkeresi és előhossa. De tudnak ezek a kutyák mindent. Kétméteres deszkapalánkon másznak keresztül, ugranak, aportíroznak.

Az egyik csendőr-kutyára rábíz gazdája egy tárgyat, hogy őrizze. Egy fiúgyerek vastag kitömött ruhában közeledik a kutya felé és el próbálja lopni. A kutya pillanatok alatt földre teperi a tolvajt, s visszaszerzi az ellopott tárgyat. Azután úgy vigyáz reá, mindig egyhelyben ülve, hogy most már senki sem tudja elvenni tőle. A gazdájának valahol dolga akadt, mások pedig hívhatják, csalogathatják, hiába. A kutya nem moziul, s talán még most is őrzi a reábízott tárgyat, ha ugyan eddig meg nem unta.